

Föreningen Islandssamlarna
c/o Tore Runeborg
Birger Jarlsgatan 66, 2 tr.
114 20 STOCKHOLM

Rapport maj 1981
(Nr 46)

Jambooo habari,

och jag känner hur Ni allesammans svarar "mzuri" vilket betyder "ja tack bra". Detta för att fortsätta på repetitionskursen i svahili. Ärligt sagt är det inte det utan att jag är så utled på att jämt börja med hej, mors eller det stockholmska tjäna eller det mer ekumeniskt klingande, kära vänner, att jag måste ta något annat.

Nu har det gått en säsong igen med ett ofantligt utbud av objekt från vårt hobbyområde, på ett otal auktioner och flera utställningar. Jag hoppas att Ni samt och synnerliga lyckats kapa åt Er något för att försköna Era samlingar. Självt har jag bara lyckats få en grej, men man får ju även vara tacksam för det lilla.

Höst och vinter har i år varit särskilt bedrövliga tycker jag, men nu tycks våren ha kommit på allvar även om något sent. Detta är ju underbart och bidrog säkert till att göra vårt sista sammanträde för säsongen speciellt lyckat. Vi var nämligen inbjudna att begå detta hos vår tidigare ordförande och numera hedersmedlem Folke Löfström och hans charmanta hustru Signe i deras hem i Djursholm. Vi var ett tjugotal medlemmar med Ingvar Andersson, Göteborgsklubben i spetsen som fick avnjuta god mat och dryck, allmän trivsel och även fick se en mycket vacker samling "Från förfilateli till brostämplor" med kommentarer av ägaren Folke L. Jag tror att samtliga som var med förenar sig med mig och på detta sätt sänder ett varmt tack för en verkligt trevlig kväll.

Tyvärr, tyvärr, måste jag även i år utdela snubbor till de medlemmar som på grund av slöhet eller nonchalans, för inte kan det bero på pengabrist, ännu ej inbetalat sin årsavgift. De är nämnda längre fram i rapporten och jag hoppas verkligen att Ni efter dessa påminnelser, snabbt som ögat går och ordnar denna för Er själva så lilla men viktiga hederssak.

Sedan detta nu är sagt avslutar jag med att önska Er samtliga en skön och trevlig sommar och så hörs vi igen när höstmörkret börjar falla på.

Sekreteraren

Höstens och
(i Göteborg)
sommarens
sammanträden

Stockholm. Lokal Tony Bjellefors' kontor, Drottninggatan 54, 4 tr.
Tid kl. 19.30.

Onsdagen den 16 september: Folke Löfström visar Skeppspost.

Tisdagen den 13 oktober: (program ännu ej bestämt)

Onsdagen den 18 november: Visning av auktionsobjekten.

Onsdagen den 25 november: Höstauktionen (se även nedan)

Tisdagen den 8 december: (program ännu ej bestämt)

Göteborg. Lokal Danska Sjömanskyrkan, Drottninggatan 17-19.
Tid kl. 19.30.

Sammanträde den 10 juni, under juli uppehåll i verksamheten, men från augusti åter andra och fjärde onsdagen i månaden. Betr. program etc. se annons i Göteborgs-Posten söndagen före mötesdagen.
Visning av auktionsobjekten i Göteborg på mötet den 11 november.

Vårauktionen

som avhölls i Göteborg den 13 maj gav ett försäljningsresultat på omkring 26.000 kr, vilket väl var något under den göteborgska auktionskommitténs förväntningar. Men man hade bl.a. otur med vädret på så sätt att Göteborg oväntat drabbades av en värmebölja, som lockade ut en del av den väntade auktionspubliken i naturen.

Höstens
auktion

hålls på Stockholms-avdelningens lokal den 25 november kl. 19.30. Betr. visningar i Göteborg och Stockholm, se ovan.

Inlämning till denna auktion senast onsdagen den 23 september. Sänd Dina objekt till auktionskommitténs ordförande, Christer Engström, Anhaltsvägen 40, 191 40 SOLLENTUNA. Vill Du rådgöra med honom om inlämningen är hans bostadstelefon 08/35 51 58. Kom inte för sent med Din inlämning, den kan då av tidsskäl inte medtagas.

Villkoren är våra vanliga, mycket fördelaktiga: 10 % provision på försäljningssumman tas ut av inlämnaren, inget procentpålägg av köparen.

Vi erinrar om att:

- objekten skall vara uppsatta på lämpligt underlag, instickskort eller sönderklippta Visirblad (ej för små), brev bör sitta i plastfickor
- objekten skall åtföljas av en förteckning uppgjord av inlämnaren och upptagande Facit-nummer, kvalitet, katalogpris och minimipris samt en kort beskrivning. Defekter får ej glömmas bort i beskrivningen.

Om objekt lämnas in omonterade och/eller utan ordentlig lista tar auktionskommittén ut en extra avgift av 2 kr per inlämnat objekt.

Hjärtligt välkomna med inlämningar. Föreningen erbjuder ett mycket fördelaktigt sätt att sälja Dina saker. Börja tidigt med att se över vad Du vill sända in.

Obetalda
medlems-
avgifter
för 1981

Du som inte med hundra procentig visshet vet med Dig att Du betalt årsavgiften, se hit! Se efter om Ditt medlemsnummer (vilket, som Du vet, bl.a. finns på kuvertet från föreningen) finns med i listorna nedan, och om så är fallet, skynda Dig att betala, så att Du inte riskerar att bli struken ur medlemsregistret!

Vi listar här numren på de medlemmar, som intill den 15 maj ännu ej betalt.

a) Följande skall betala 30:- kr till postgiro 26 73 70-5, Islandsklubben i Göteborg:

91 G	210 G	329 G	394 G
122 G	300 G	337 G	533 G
125 G	315 G	388 G	543 G
154 G	322 G	392 G	559 G

- b) Följande skall betala till postgiro 40 29 57-5, Föreningen Islandssamlarna eller - om de inte bor i Sverige, Danmark eller Norge - sända beloppet i svensk valuta (= svenska sedlar eller check dragen i svenska pengar på svensk bank) till Per Hanner, Wittstocksgatan 2, S-115 24 Stockholm. Beloppet är 30:- kr, om numret efterföljes av ett S (= bor i Stockholms-området), eljest 25:- kr (se dock not x i vissa fall):

16	191 S	268 S	382	453 S	499
29 S	229	275 S	384 S	459	514 S
40 S	251 S	283	417 S	481 S	538 S
52 S	254 S	310 S	444 S	486	539 S
70	262	311 S	446	487	540 x)
79 S	266 S	347	452	498 x)	

- x) De sålunda markerade har visst tillgodohavande från inbetalningar tidigare år, nämligen följande:

498 7:-   540 5:-

och kan alltså minska inbetalningen med angivna belopp.

De som sålunda skall betala enligt lista b) kan samtidigt, om de vill, inbetala avgiften för 1982, varvid de emellertid bör komma ihåg, att avgiften för 1982 är 5:- högre än för 1981 (alltså 35:- resp. 30:-).

Vid inbetalningen av avgiften kan Du också lägga till 10:- kr och få nummerstämpelmallen, som gör det möjligt för Dig att skilja mellan nummerstämplarna 6 och 9 resp. 66 och 99, se vidare i förra rapporten.

Ingen utställning av oss på Postmuseum 1982

Vår förening har haft den ovanliga förmånen att vart femte år efter tillkomsten - våra "jubileumsår" - få disponera Postmuseum för en utställning. År 1982 fyller vi 20 år, och med anledning därav har vår ordförande efterhört hos Postmuseum, om vi får återkomma det året med en ny utställning. Denna gång fick vi emellertid nej, museet tycker att det isländska har kommit litet för ofta. Såvitt vi förstår blir vi dock välkomna år 1987 vid 25-årsjubiléet.

Islands nyaste frimärken

Den 4 maj i år utgav Islands postverk två nya Europa-märken i valörerna 180 resp. 220 aurar. Den gemensamma linjen i årets Europa-märkesutgivning är som bekant folklöre (det svenska bidraget bestod ju av ett skogsrå och ett troll), Frímerkjasalan i Reykjavík brukar med nya frimärken sända sina abonnenter en kort redogörelse för vad märkena föreställer etc., men den tycks inte ha gjort detta den här gången. Vi skall därför, med hjälp av uppgifter från vår isländske medlem här i Stockholm, Einar Kristjánsson, sprida litet ljus över dessa märken, som både genom sina texter och sina situationsbilder måste väcka en viss undran hos icke-islänningar.

180 aurar, text "Galdra Loftur", vilket betyder "Trollkarlen Loftur". På märket står en aldrig biskop nedanför en predikstol och håller i högra handen en bok. I predikstolen står en man med något vildsint utseende och synes sträcka sig efter boken. Motivet är från en gammal saga om trollkarlen Loftur, som ville komma över en trollkonstbok, vilken fanns i en sedan länge död biskops grav. Loftur lyckades trolla upp både biskopen och boken ur graven.

220 aurar, text "Djúpir eru Íslands álar", fritt översatt "Djupa äro Islands vatten". Álar är pluralis av ordet áll, som betyder både "ál" och en djup, långsmal sänka i botten av ett vattendrag - sjö eller älv eller, som i detta fall, havet (den djupaste delen av en fjord). Bilden visar en jättelik gestalt i havet, som sträcker armen efter ett skepp av ungefär 1400-talsmodell. Enligt en gammal folksaga skulle en jättelik trollkvinna bege sig från Norge till Island. Hon kunde inte simma utan avsåg att gå på havsbotten. Hon var nämligen lång nog att ändå kunna hålla huvudet över vattenytan. Men hon varnades av en annan trollkvinna för Islands álar: "En sådan är så djup att du inte bottnar och så bred att du inte kan hoppa över den. Bästa sättet blir att du försöker ta dig över genom att gripa tag i ett skepp." Frimärksbilden visar henne när hon försöker följa detta råd, men sagan förtäljer att hon misslyckades att nå skeppet och därför ömkligen drunknade. Hennes kropp flöt i land på Raudasandur. (En modern betraktares reflektion är att ett fruntimmer, som så uppenbart hängivit sig åt "body building" - se bara på hennes svällande muskler - verkligen var korkad när hon inte också tog några simlektioner. Men troll kanske inte kan lära sig simma?)

Falska lösenbrev från Grönland

Enligt Svensk Filatelistisk Tidskrift har det förekommit utbud av grönländska brev med svensk lösenetikett och stämpel från den norrländska orten Nordingrå. Dessa brev är falsifikat så till vida att de inte är riktiga lösenbrev. Lösenetiketter av äldre svensk modell har påsatts privat och "fabrikanten" har helt felaktigt lyckats få breven stämplade på postkontoret i Nordingrå.

Postpersonalen i Island 1910

Folmer Østergaard har lånat oss en intressant äldre isländsk handling, en tryckt lista över ämbets- och statstjänstemän i Island per den 1 januari 1910, kallad "Embættismannatal á Íslandi 1910". I denna ingår bl.a. en fullständig förteckning över postverkets personal med namn och årslön resp. årsarvode. Listan ger t.ex. möjlighet till en extra avstämning av de på annat sätt insamlade uppgifterna om alla isländska postanstalter i vår under arbete varande stämpelhandbok.

Vi kan här återge en och annan uppgift:

- a) Postmästaren i Reykjavík, vilken fungerade som chef för postverket i hela landet, hette vid denna tid Sigurdur Briem. Han hade tillträtt detta ämbete 1897 och hans årslön anges till 4.500 kr, vilket var samma belopp som borgmästaren i Reykjavík erhöll och över huvud taget en av de högsta lönerna i isländska statsverket vid denna tid.
- b) Vid de 26 postexpeditionerna (póstafgreidsla) var lönerna till föreståndarna starkt graderade efter resp. postanstalts betydelse och trafik. Högsta lönerna hade póstafgreidslumännen i Akureyri (1.800 kr), Ísafjörður (1.200) och Seydisfjörður (1.100), medan motsatta ytterligheten representerades av Prestsbakki (230), Hólar (250) och Grenjadarstadur (280).
- c) Medan de lägsta lönerna till postexpeditionernas föreståndare väl måste antyda att det icke ansågs röra sig om heltidstjänster vid de mindre av dem, är det ju välkänt att ett brevsamlingsställe (bréfhirding) sköttes som en deltidsuppgift av någon lämplig person på orten, och detta återspeglas i arvodenas storlek, som varierade mellan 200

och 10 kr per år. Arvode på 200 kr uppbars av bréfhirdingamännen i Hafnarfjörður, Nordfjörður och Seydisfjörður, alltså orter som vid denna tid var på väg att få sina postanstalter uppklassade till póstaftgreidsla. Nio av de sammanlagt närmare 190 bréfhirdingamännen fick nöja sig med bara 10 kr i årsarvode, och det är ju ganska lätt att räkna ut att trafiken på dessa ställen var så liten, att avtryck av deras nummerstämplar måste höra till de sällsyntaste.

Frimärksstöld i Island

Från Einar Kristjánsson har vi fått följande som är en resumé av uppgifter i isländska tidningar:

En omfattande frimärksstöld har upptäckts i Island. Den har pågått i mer än ett år och har främst omfattat aur-brev men även andra saker.

Det är en tjänsteman vid den isländska Sedlabankinn (Centralbanken) som har gjort tillgrepp ur en samling av brev och dokument, som banken förvarar för þjóðminjasafnid (Nationalmuseum). Denna samling tillhörde ursprungligen Tryggvi Gunnarsson, f.d. bankdirektör, och är mycket omfattande. Muséet fick samlingen när Gunnarsson dog år 1917 och tog då undan skillingbrev, men sedan fick Sedlabankinn förvara resten. Då man inte trodde att den var värd så mycket, var kontrollen inte så noggrann.

Ovannämnde tjänsteman har i sitt arbete haft tillgång till denna samling och har i åtminstone ett års tid tagit brev och sålt till olika handlare. Han har dock inte nöjt sig med detta utan även tagit från en annan samling som tillhört þorsteinn þorsteinsson. Det gäller både brev, helsaker och frimärken.

Polisen misstänker att en del har gått till eller via Sverige och har kontaktat svenska polisen. På detta stadium vet vi inget om de undersökningar som kan ha gjorts i Sverige.

Det är ganska enkelt att känna igen de stulna breven och helsakerna. De är alla adresserade till Tryggvi Gunnarsson (med titeln bankastjóri eller forstjóri Gránufélagsins eller liknande) eller till þorsteinn þorsteinsson (hagstofustjóri eller likn.). De har dykt upp i marknaden under det senaste året.

(Hagstofa = statistisk byrå, Hagstofustjóri alltså = statistikbyråchef.)

Höpflugbreven

Genom Balbo-breven nr 53 och 156, som ingår i en auktion i Zürich nu i juni, och som inte var kända för oss tidigare, har antalet av oss kända bevarade brev ökat till 91.

Datumblocken på isländska frimärken

Vi skall här lämna en del kompletteringar till vår redogörelse för datumblocken i förra rapporten (s. 9 - 10 i februari).

Först en rättelse av ett utskrivningsfel i februarirapporten. Genom att en hel rad föll bort vid utskriften blev stycket högst upp på s. 10 obegripligt. Här är rätta texten:

"Som Folmer Østergaard angav i förra rapporten, finns på samma bihang som tryckdatum även ett, två eller inget färgstreck. Nu uppges det att av nr 579 inget ark är känt som saknar färgstreck - dvs. för detta märke skulle det i detta avseende bara finnas två varianter, ett eller två streck."

Sedan har vi fått kompletteringar från Folmer och Sigurdur Thormar.

- a) I februarirapporten nämnde vi att Folmer för Facit nr 588 uppgivit ett tryckdatum - 6.12.79 - som syntes oss diskutabelt och som vi därför inte tog med i tabellen. Folmer har nu meddelat, att detta datum tydligen bör utgå.
- b) För nr 543 har både Folmer och Sigurdur inrapporterat ytterligare ett tryckdatum, nämligen 27.6.75.
- c) Sigurdur påpekar att för nr 544 är datum 15.7.75 "mycket sällsynt".
- d) För serien Djur med utgivningsdatum 16/10 1980 meddelar Folmer följande tryckdatum:

<u>Facit nr</u>	<u>Valör</u>	<u>Tryckdatum</u>
595	160	26.8.80, 27.8.80, 28.8.80, 29.8.80
596	170	14.8.80, 18.8.80, 19.8.80
597	190	20.8.80, 21.8.80, 22.8.80

och tillägger att han fått en upplysning om att 597 också skulle finnas med tryckdatum 1.9.80, vilket han dock tycker ser misstänkt sent ut.

Något om
skilling-
märkenas
tryckning

Walther Fenger, vars intressanta artikel i Dansk Filatelistisk Tidsskrift (DFT) om några av de äldsta Reykjavík-stämplarna vi återgav i rapport 44, har åter skrivit en mycket läsvärd artikel i DFT (nr 3/81). Det handlar denna gång om "Litet mystik kring Islands 2-skillingmärke". Med utgångspunkt från en variant av nämnda märke (ytterramen öppen i övre högra hörnet), som finns i positionerna 3, 8, 53 och 58, konstateras att vissa andra detaljer som återfinns i positionerna 3 och 8 saknas i positionerna 53 och 58.

Nu är det ju så, att skillingmärkena trycktes i ark om 10 x 10 = 100 märken men med en plåt bestående av 5 x 5 = 25 märkesklichéer, vilket medförde att tryckningen gjordes i 4 omgångar. En variant som finns i position 3 bör alltså återfinnas även i positionerna 8, 53 och 58.

I artikeln finns både Fengers och en av honom konsulterad tryckeriexperts funderingar kring iakttagelsen att vissa defekter kan ses i pos. 3 och 8 men inte i pos. 53 och 58. Vad vi bl.a. fått ut vid läsningen av artikeln och som kan vara av mera allmänt intresse, är följande:

a) Skillingmärkena trycktes inte på det viset, att varje ark i ett sammanhang fick alla fyra kvadranterna påtryckta. Metoden var att först trycktes en kvadrant om 25 märken på alla arken i tryckupplagan, sedan gick alla arken genom pressen tre ytterligare gånger, varvid de tre andra kvadranterna trycktes. (Detta stämmer ju fint med iakttagelsen på vissa bevarade helark, att det finns nyansskillnader mellan de fyra fjärdedelarna av arket.)

b) Det tycks finnas fog för ett påpekande, som DFT-redaktionen tillagt efter Fengers artikel, nämligen att det (åtminstone för 2-skillingens del) var de två undre fjärdedelarna som trycktes först och de två övre trycktes därefter. Detta stämmer med att defekter, som finns på märken i övre hälften av arket, saknas i undre hälftens motsvarande märken.

Walther Fenger har sänt oss ett exemplar av artikeln till föreningens bibliotek. Vidare studium kan rekommenderas specialister på skillingar och på tryckvarianter.

Falska
"nummerstäm-
pelbrev"
ännu en gång

I förra rapporten kom vi med en "förnyad varning för vissa 'nummerstämpelbrev'" genom att upprepa en varning från februari 1979 för en serie förfalskningar som åter dykt upp på auktioner. Närmare detaljer redovisades i förra rapporten, men vi kan här påminna om att det rörde sig om en serie "fabrikat" på vita kuvert, frankerade med 10 aur Två kungar och försedda med nummerstämplarna 9, 18, 105, 140 och 185 och kanske även andra nummer.

Det finns nu anledning att ännu en gång återkomma till saken. Dels har samma brev ytterligare två gånger under 1981 dykt upp i kataloger från skilda stockholmska auktionsfirmor. Dels har vi fått ett spår på vem som utbjuder dessa brev. Genom ett rent fel i tryckningen av en av katalogerna råkade denna innehålla auktionärens förkortning av inlämnarnas namn, vilken förkortning för dessa "brev" var "sav". Vi hade redan tidigare våra misstankar riktade mot en person med namn som börjar med "Sav..." och fick dem härmed bekräftade. Den som bjudit ut breven är uppenbarligen en herr Savelberg, bosatt i Holland, vilken redan förut varit känd av oss i samband med misstänkta nummerstämpelobjekt. Vi måste varna för affärer i sådana objekt med herr S. Vi vill understryka, att vi därmed inte beskylld herr S. för att ha gjort förfalskningarna. Var och av vem de är gjorda är fortfarande obekant för oss.

Vi har vidare upptäckt att denna serie av förfalskningar inte är begränsad till brev med 10 aur Två kungar och till nummerstämplar, som var i bruk när den serien kurserade. På auktion ordnad i april 1981 av Kephila i København, där mycket gott Islands-material var med, fanns det också ett "brev" med fiskmärket 50 aur (Facit 251) av 1943 och med nummerstämpel 255. Bilden av detta brev i katalogen visar klart och tydligt att det utgått från samma verkstad som de nyss nämnda breven. Någon inropade detta objekt för ett pris av DKr 950 (inkl. provisionen), och vi beklagar köparen, som vi hoppas ej var någon medlem av vår förening. Se alltså upp för alla nummerstämpelbrev på alltför vita kuvert, där adressen är skriven med en mycket dålig skrivmaskin och förefaller påhittad. (Se i övrigt förra rapporten.)

Tyvärr finns även andra nummerstämpelförfalskningar - på frimärken - i marknaden f.n. En annan större dansk auktionsfirma har nu flera gånger utbjudit objekt med nummerstämpel 76 förfalskad och nu har även en falsk nummerstämpel 245 dykt upp där.

Vi gör vårt bästa för att förhindra att dessa saker säljs. Sveriges Frimärkshandlarförbund har sålunda - genom vår medlem Tony Bjellefors - varnats för de av Savelberg utbudna breven, och genom Folmer Østergaard har de falska nr 76 och 245 påpekats för vederbörande danska firma.

Nummerstämpel-
karusellen
snurrar igen
- är det sista
varvet?

Med vår medlem Hålfdan Helgason, som är redaktör för isländska filatelistförbundets tidskrift Grúsk, har vi som Du säkert märkt ett utmärkt samarbete. Det senaste uttrycket härför är att Hålfdan i senaste numret av Grúsk har tagit upp tråden från våra Rapporter till den historia, som vi flera gånger (senast i Rapport 42, mars 1980) behandlat under beteckningen "nummerstämpelkarusellen". Det gäller den felaktiga utplaceringen av vissa nummerstämplar i serien 48-58 (brevsamlingsställena under Grenjadarstadur). Hålfdan återger nu i Grúsk -

givetvis med vårt gärna givna tillstånd - allt vad som stått i Rapport om denna karusell sedan 1976, och som skrivits av Pelle Hanner, som först upptäckte fenomenet. Men sedan har Hálfdan skrivit ett tillägg "Karusellen stoppad?", där han med utgångspunkt från ett brev i sin samling kommer med en del nya idéer om hur de felaktigt utsända stämplarna var lokaliserade.

För att först något rekapitulera, får det anses klarlagt, att Grímsstadur, som skulle erhållit nr 48, i verkligheten fick stämpel 57 redan 1903. Det synes också säkert att det brevsamlingsställe, som i stället fick nr 48, var Skinnastadur (tidvis förlagt till andra närliggande platser). Detta brevsamlingsställe skulle rätteligen ha haft nr 54. När det sedan kunde konstateras, att Vikingavatn, som skulle ha haft nr 57, i verkligheten innehade stämpel 54 år 1938, verkade ringen vara sluten. Kvar stod vissa frågetecken kring nummerstämpel 52, tilldelad Reykjahlíd men i verkligheten använd, efter vad det föreföll av två brevkort 1909 och 1915, i Kópasker. Så långt har vi refererat tidigare uppgifter i våra rapporter.

Hálfdan berättar nu att han har ett brev med nummerstämpel 52, skrivet i april 1915 av bonden i Vikingavatn. Vikingavatn ligger vid vägen västerut från Kópasker till Húsavík, Grenjardstadur och Akureyri. Detta brev, menar Hálfdan, kan omöjligt ha blivit stämplat i Kópasker, som ligger åt motsatt håll mot brevets färdriktning. det måste i stället antagas, att det stämplat i Vikingavatn. Nr 52 fanns alltså där, anser Hálfdan. Hur stämmer då detta med övriga iakttagelser? Hálfdan ger följande förklaringar:

a) De ovannämnda brevkorten från 1909 och 1915 är daterade i Kópasker resp. Blikalón, det senare en gård nordost om Kópasker. Hálfdan menar att båda dessa kort kan ha blivit stämplade i Vikingavatn, vilken ort de passerade. Detta får sägas vara Hálfdans djärvaste antagande.

b) Om Vikingavatn hade nr 52 år 1915 men stämpel 54 år 1938, måste ett byte av stämpel ha ägt rum. Hálfdan hänvisar till ett meddelande som gick ut 1929 från Postverket och som ålade postexpeditionsföreståndarna att tillse att eventuellt felplacerade nummerstämplar flyttades till rätt plats. Denna order kan ha lett till att inte alla men väl något eller några av felen blev tillrättade. Vikingavatn och Reykjahlíd måste vid denna tid ha haft fel stämplarna, V. nr 52 i stället för 57 och R. nr 54 (enligt Hálfdans antagande) i stället för 52. Man kan då ha gjort ett byte mellan dessa två brevsamlingsställen, så att åtminstone Reykjahlíd fick rätt stämpel, och det skulle varit på detta sätt som nr 54 hamnade i Vikingavatn.

I denna rekonstruktion av Hálfdan ingår alltså att det var Reykjahlíd, som fick nr 54 vid den felaktiga utsändningen 1903, och att denna omfattade en förväxling av stämplarna 48, 52, 54 och 57.

Frågan är nu om Hálfdans lösning är sista ordet i saken, och om han lyckats stoppa karusellen. Vi vore mycket tacksamma, om de av våra läsare som har någon fundering i saken- och då givetvis särskilt våra isländska medlemmar - ville ge oss del av sin mening och tala om, huruvida de stöder Hálfdans rekonstruktion eller inte. Har någon medlem någon ytterligare dokumentation (brev, brevkort etc.) som kan bidra? Eftersom stämpelhandboken skall slutredigeras i detta avsnitt under sommaren, är vi tacksamma för snara bidrag. Skriv till Tore Runeborg eller meddela þór Þorsteins.